

Sąd Najwyższy
Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych
10/2019

*- dodatek poświęcony pamięci Pani Sędzi Sądu Najwyższego
Jolanty Strusińskiej-Żukowskiej*

BIULETYN
SĄDU NAJWYŻSZEGO
Izba Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

REDAKCJA Eliza Maniewska

WSPÓŁPRACA Monika Domańska, Daniel Eryk Lach, Ewa Przedwojska

SEKRETARZ REDAKCJI Izabela Twardowska- Mędrek tel. 22 530 83 54

WYDAWCA:

Sąd Najwyższy 00-951 Warszawa, Plac Krasińskich 2/4/6 www.sn.pl

Sędzia Sądu Najwyższego – Pani Jolanta Strusińska-Żukowska

Wspomnienie

Pani sędzia Jolanta Strusińska-Żukowska w 1982 r. ukończyła z wynikiem bardzo dobrym Wydział Prawa i Administracji Uniwersytetu Warszawskiego. W tym samym roku rozpoczęła odbywanie etatowej aplikacji sądowej. Egzamin sędziowski zdała w październiku 1984 r. z wynikiem bardzo dobrym. Asesorem została mianowana 27 listopada 1984 r. Początkowo orzekała w Wydziale Cywilnym Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi a od 1 lipca 1985 r. w Wydziale Pracy tego Sądu. Od tego czasu kontynuowała specjalizację w orzekaniu w sprawach z zakresu prawa pracy, później również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych. Sędzią Sądu Rejonowego dla Warszawy – Pragi była w latach 1987 – 1994, z tym, że od roku 1991 zajmowała stanowisko przewodniczącej wydziału.

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 20 października 1994 r. została powołana na stanowisko sędziego Sądu Wojewódzkiego w Warszawie, w którym to Sądzie już wcześniej, bo od 1 października 1993 r. pełniła obowiązki wizytatora do spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych.

Kolejnym postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej – z 6 marca 1998 r. - pani sędzia Jolanta Strusińska – Żukowska została powołana na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Warszawie. Była w tym Sądzie wizytatorem do spraw z zakresu prawa pracy i ubezpieczeń społecznych, uczestniczyła w prowadzeniu zajęć szkoleniowych dla aplikantów sądowych, była również członkiem Komisji Egzaminacyjnej powoływanej dla przeprowadzenia egzaminu sędziowskiego. Orzekała w Wydziale III Pracy i Ubezpieczeń Społecznych,.

W 2006 r. pani sędzia Jolanta Strusińska – Żukowska została Przewodniczącą Komisji do spraw Aplikacji Adwokackiej przy Ministrze Sprawiedliwości na Obszarze Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie. Była też wyznaczana do przeprowadzenia oceny kwalifikacji sędziów kandydujących na stanowiska sędziowskie w innych sądach apelacyjnych.

Postanowieniem Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej z 5 marca 2007 r. powołana została na stanowisko Sędziego Sądu Najwyższego, od kilku lat była

przewodniczącą Wydziału III Izby Pracy, Ubezpieczeń Społecznych i Spraw Publicznych (następnie Izby Pracy i Ubezpieczeń Społecznych SN).

Pani sędzia Jolanta Strusińska – Żukowska miała także znaczny dorobek w zakresie publikacji prawnych. Jest autorką komentarza do ustaw związanych z Kodeksem pracy i przepisów wykonawczych do tego Kodeksu. Stale współpracowała z miesięcznikiem „Prawo Pracy”, w którym od 1994 r. ukazało się kilkadziesiąt artykułów Jej autorstwa traktujących o problematyce prawnopracowniczej. Była współautorem lub współredaktorem komentarzy do kluczowych ustaw z zakresu prawa ubezpieczeń społecznych

Na wszystkich etapach swojej 35-letniej drogi sędziowskiej wyróżniała się wysokim poziomem orzecznictwa, wiedzą prawniczą i zawodową dojrzałością; była niezwykle pracowita, obowiązkowa, o dużej kulturze osobistej, reprezentująca najwyższe wartości służby sądowniczej. Panią sędzię zawsze cechowało nienaganne przygotowanie do roli sędziego referenta, posiadała ogromną wiedzę z wielu dziedzin prawa, była niezwykle zaangażowana w pracę, umiejętnie współpracowała zarówno z sędziami a także z innymi pracownikami Sądu Najwyższego.

Pani Sędzia była bardzo dobrym człowiekiem, którą wszyscy lubili i obdarzali przyjaźnią, a jednocześnie była osobą skromną, zawsze uczynną i chętną do pomocy w rozwiązywaniu problemów prawnych.

Pani Sędzia opuściła nas przedwcześnie. Jej odejście 9 października 2019 r. pogrążyło w żałobie wiele osób, rodzinę, przyjaciół, koleżanki i kolegów, współpracowników.

Jej ziemskie życie było bardzo owocne – była sędzią sprawiedliwym. Osoba i życie Pani Sędzi będą budującym przykładem dla nas i kolejnych pokoleń prawników.

„Nie umiera ten kto trwa w pamięci żywych” – słowa księdza poety Jana Twardowskiego – będą nam o Niej przypominały.